

Камбаните, камбаните гърмят – един народ поема своя път

*...Сега това е романтично минало,
а те самите – приказка, героика.
Но всяка нощ, безименни и именни,
се връщат те в кръвта и във покоя ми.
Изпълват стаята и мен. И питат ме:
– Строшихте ли на този свят оковите?*

Дамян Дамянов

Презникът започна с българския национален химн, а в публиката се открояваше млад татко, стиснал здраво родния трибагренник. Естествено продължение на първоначалната емоция бе документалният филм, посветен на храм-паметника „Александър Невски“ – един от многото символи, които българският народ издига в знак на признателност към руските воители, загинали за нашата свобода. Литературният рецитал, на фона на църковнославянски песнопения, бе събрал вдъхновените думи на българските майстори на словото, а децата изпълниха стиховете с любов, която докосва всяко сърце.

Много аплодисменти си отнесе четата на първи клас, която, под звуците на „Вятър ечи, Балкан стене“, излезе на сцената, а едно от момченцата гордо развяваше вече спомнатото българско знаме, по-голямо от самия него. С още неукрепнали гласчета децата рецитираха стихове, посветени на борбата за освобождение на Отечеството ни.

После дойде ред на по-големите – Радослава от втори клас и вдъхновената ѝ рецитация на поемата „Хайдути“ от Хр. Ботев. Любов към българските народни танци, въображение и собствена интерпретация – всичко това може да означава само едно – че на сцената свещенодействаше Цветан от XI клас. Неговият танц на фона на откъс от филма „Мера според мера“, по музика на

Четата на първи клас събра оваците на публиката

С много емоция, желание и талант почетоха Националния празник на България децата от Българското училище в Прага. На 1 март т.г., родното школо събра своите учители, своите деца и техните родители за един вълнуващ ден на българщината

Божидар Петков и стихове на Пею Яворов, буквално взриви насъбралото се множество.

Интересно бе мултимедийното представяне, подготвено от Реджеб, XII клас, което запозна присъстващите с традициите по отбелязването на Националния празник на българите в различни градове и държави по света: Москва, Украйна, Лондон, Чикаго, Ню Йорк, Вашингтон, Лос Анджелис, Канада, Италия. Край на първата част от програмата постави общото изпълнение на „Я, кажи ми, облаче ле, бяло“ и вероятно всяко българско сърце усети тръпката на носталгията по далечната му Родина.

Затова пък втората част на празника бързо разсея тъгата, припомняйки с весела песничка, че всъщност днес е първи март, любим празник на малки и големи. Ден, в който българите се закичват с мар-

тенички, пожелавайки си здраве и късмет, радвайки се на събуждащата се природа. На сцената се появи Баба Марта с две големи живи мартенички, а Петър от IV клас разказа една от многобройните легенди за този традиционен български символ – историята на Пижо и Пенда.

Не беше забравен и обичаният конкурс за най-красива мартеничка – резултатите обяви г-жа Таня Борисова, директор на Българското училище в чешката столица. Наградите за „най-оригинална“ мартеница отидоха при две момичета от I клас: първо място за Ема и второ място за Ели. Отличените деца с гордост позираха за снимки пред своите творения в края на тържеството.

А то, за да бъде наистина българско, завърши с общо хоро, водено от Цветан, на което се хванаха и ученици, и учители. ◆